Един празничен от черква като бях излязъл и се
връщах у дома видях пръв наший дъчен момчета ги
викарва Иван Кривия та ги пращаше ~~за прости~~ за
едно с казъдарчиви староводи ги и се взрях на сту-
мата пирмаша да са гледа з отидох да види кво
де ги изпраща и той като ма видъ завикаля
на з отидох на пирмашат подаде ми стол
и аз седнях.

Дъ изпрати момчета та, потъх гоз
пратих ги на бъляка за прьст казъ, казъдарчиъ
нещеше ама като му расправих да видиш как отси-
ва, на ешектен самъря сипр гиби
а чи какво-му расправи?
чще иде днес да си вади очитъ на мерия
чеотдъ знаеш ти
на ли мия сиощи самото че зарьча утрь да
ся готови нанкъдъ ще ~~та~~ води; че да видим
сега ако доди кого ще кара? Да са не види ли
кер у-четоха че мерия вече и тъма да ма
пак то да ги земеш от дъгенвъ то рахат
да си вадят очи тъ. и послъ от прикаска на при
каска бъхми стигнали на св. Георгия и св. Дими-
трия на чудеса та и на мъкитъ, за колто Иван
обичаше да ма подтиква прьди да наръря Бъл-
гарската история ди му четя и ди му при-
казвам, когато Иван скочи както съ деше та
ся наръри невреата та
Ех да се невиди макар, сами то иде, какъ
ще са правим не знам, ти пеца ди си неха-
диш, стои си тука на пирмашат той нищо
не моча да кажа на тебе. аз рекох да го по-
питам кво има дастане че да са нетъ-
лиш, когато той като че не бъх там уми
чаше нищо врата та, колто бъха отворени
и катанци тъ колто бъха затворени а кога-
то се върна на пирмашъ да седня то ми
и вамто на врата та
а бе Крив дъти момчета та
отидоха по работа сами си
че аз тебе сиощи на лити казах да ги
не провеждаш никъдъ че ма ти трьбат.
а че ти ли казах ама и пастор ми на-
ръча дъ дъ не е свободно еще да ги проводи
на работа и аз какво да стори и тебе
ли да слушам него ли и момчетата ли
бе не — колу продавеш ти тъзи
красти авици, на пастора ти праздничен
ден ако му трьбва едно момче, най мно-
го дъ ако ма иде нъкъдъ ами дъ съ десет

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ